

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/59/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319202253
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5319202253.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Vladimíra Topol'ančíka, v spore žalobcu: Q. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, XXX XX H., t.č. K. XXXXK/F, XXX XX H., právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Potočná č. 2835/1A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849, proti žalovanej: A. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, XXX XX H., právne zastúpenej JUDr. Zuzanou Cenigovou, advokátkou, s miestom výkonu advokácie Palárikova č. 1086, 022 01 Čadca, IČO: 52 641 317, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Čadca č. k. 8C/66/2019-333 zo dňa 29. apríla 2022, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcovi sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil (výrok I.) a rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania (výrok II.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 22.08.2019 domáhal vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré zaniklo rozsudkom vydaným Okresným súdom Čadca v konaní o rozvod manželstva sp.zn. 16P/9/2016 zo dňa 02.09.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.10.2016. Ďalej poukázal na to, že v priebehu sporu (podaním zo dňa 01.04.2022) vzal žalobca žalobu späť.

3. Súd prvej inštancie právne poukázal na § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Konštatoval, že žalobca zobral žalobu späť až po otvorení pojednávania, po vykonaní dokazovania, a preto k späťvzatiu žaloby a zastaveniu konania bol potrebný súhlas žalovanej, ktorý táto pôvodne písomne neudelila, avšak následne na pojednávaní, po doplnenom predbežnom právnom posúdení, v nadväznosti na aktuálny stav, súhlas udelila, s tým, že obidve strany sa na pojednávaní zhodne vyjadrili, že každá zo strán si bude znášať trovy tohto sporu sama.

4. Proti obom výrokom uznesenia podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. b) CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ako aj § 365 ods. 1 písm. d) CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

4.1 V odvolaní žalovaná poukázala na to, že prvostupňový súd dňa 08.04.2022 elektronicky doručil jej právnej zástupkyňi podanie žalobcu zo dňa 01.04.2022 označené ako „Späťvzatie žaloby“, ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené elektronicky dňa 01.04.2022, spolu so žiadosťou prvostupňového súdu zo

dňa 06. 04. 2022, na základe ktorej súd požiadal žalovanú, aby súdu oznámila, či súhlasí so späťvzatím žaloby. Žalovaná podaním zo dňa 14.04.2022 označeným ako „Odpoveď žalovanej na žiadosť súdu zo dňa 06.04.2022“ oznámila súdu, že so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. V uvedenom podaní zároveň špecifikovala dôvody nesúhlasu so späťvzatím žaloby. Žalovaná požadovala a naďalej požaduje, aby súd s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 1 CSP sporové konanie nezastavil, ale aby vo veci ďalej konal a rozhodol tak, že položku „byt“ prikáže do jej výlučného vlastníctva tak, ako to uviedla na pojednávaní, ktoré sa v tejto právnej veci konalo dňa 23.10.2020 (č. I. 160 súdneho spisu - str. 3 zápisnice o pojednávaní), ako aj vo svojom podaní zo dňa 01.02.2022, s tým, že by vyplatila žalobcovi vyrovnací podiel vo výške 30.000,-eur ihneď, ako jej bude vyplatený hypotekárny úver vo výške 30.000,-eur, najneskôr v lehote 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Uviedla, že aj v súčasnosti obýva predmetný byt, a to aj spolu so svojou maloletou dcérou N. K. (13-ročná), ktorej otcom je žalobca, a ktorá má v predmetnom byte vytvorené svoje zázemie, a je na žalovanú odkázaná. Žalovaná sa o ňu výlučne stará. Žalobca maloletú dcéru takmer nenavštevuje, nekomunikuje s ňou, neprejavuje o ňu skutočný záujem, hoci v zmysle rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 16P/9/2016-94 zo dňa 02.09.2016 je oprávnený sa s ňou stýkať okrem iného aj každý nepárny týždeň v mesiaci od soboty od 09.00 hod. do nedele do 18.00 hod., žalobca sa však s maloletou dcérou nestýka, a teda ani nehradí jej stravu, či iné potreby vzniknuté v uvedenom čase. Navyše žalobca má bývanie zabezpečené, býva u priateľky, prípadne môže bývať u svojich rodičov. Žalovaná a maloletá N. však iné bývanie k dispozícii nemajú a vzhľadom na dlhodobu nepriaznivú a sústavne sa zhoršujúci zdravotný stav žalovanej, na to, že je invalidnou dôchodkyňou, na jej vek (52 rokov), ako aj vek maloletej N., by bolo veľmi ťažké nájsť iné adekvátne bývanie. Žalovaná od mesiaca marec 2022 hradí aj mesačnú zálohovú úhradu za predmetný byt. Uviedla, že titulom mesačných zálohových úhrad uhradila za predmetný byt za mesiac 03/2022 sumu 120,-eur dňa 30.03.2022, za mesiac 04/2022 sumu 120,-eur dňa 26.04.2022 a za mesiac 05/2022 sumu 120,-eur až dňa 06.06.2022, nakoľko v mesiaci máj 2022 sa jej nečakane pokazila chladnička a musela urýchlene kúpiť novú, a teda jej nezostali finančné prostriedky na zaplatenie zálohovej platby za predmetný byt. V súčasnej neistej dobe žalovaná nepovažuje za správne a rozumné predmetný byt predať a kupovať si iný byt, nakoľko bytov na trhu je nedostatok, resp. v prípade, že by boli aj byty dostupné, nemala by dostatok finančných prostriedkov na kúpu adekvátneho bytu. Taktiež žalovaná navrhovala a naďalej navrhuje, aby súd prerušil toto sporové konanie až do právoplatného skončenia trestného konania, ktoré je vedené proti žalobcovi, ako obžalovanému, na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 2T/32/2020, pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopúšťať voči žalovanej, ktorá v tom čase bola jeho manželkou, pričom hlavné pojednávanie sa uskutoční na Okresnom súde Čadca dňa 13. 09. 2022 o 09.00 hod.. Žalovaná sa naďalej obáva, že žalobca tým, že prestal za predmetný byt uhrádzať príslušné mesačné zálohové platby, má v úmysle dosiahnuť, že kvôli tomu bude začaté exekučné konanie.

4.2. V odvolaní ďalej uviedla, že dňa 29.04.2022 o 08.30 hod. sa v tomto spore na Okresnom súde Čadca konalo pojednávanie, na ktorom súd doplnil svoje predbežné právne posúdenie veci, na základe čoho žalovaná pod vplyvom okolností ústne vyjadrila svoj súhlas so späťvzatím žaloby, o čom svedčí str. 2 zápisnice Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C/66/2019 o pojednávaní zo dňa 29.04.2022. Následne súd vydal uznesenie, ktorým konanie zastavil. Pokiaľ súd prvej inštancie v bode 2 odôvodnenia napadnutého uznesenia uviedol „...k späťvzatiu žaloby a zastaveniu konania bol potrebný súhlas žalovanej, ktorý pôvodne písomne neudelila, avšak následne na pojednávaní, po doplnenom predbežnom právnom posúdení, v nadväznosti na aktuálny stav, súhlas udelila...“, žalovaná poukázala na to, že súhlas, resp. nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby je podaním v zmysle ustanovenia § 123 CSP a z hľadiska formy môže byť vyjadrený jedine písomne, t.j. v listinnej alebo elektronickej podobe s poukazom na ust. § 125 ods. 1 CSP. Taktiež poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4M Cdo 16/2011 zo dňa 28. 06. 2012: „Súhlasom alebo nesúhlasom odporcu so späťvzatím návrhu na začatie konania môže byť len jeho procesný úkon, ktorý je tak z hľadiska vecného, ako aj z hľadiska časového jeho reakciou na výzvu súdu, aby sa vyjadril k procesnému úkonu navrhovateľa, ktorým vzal späť návrh na začatie konania.“ V tejto súvislosti poukázala na to, že ona súhlas so späťvzatím žaloby (v reakcii na žiadosť súdu zo dňa 06.04.2022 o oznámenie, či súhlasí so späťvzatím žaloby) písomne neudelila, pričom písomne podaním zo dňa 14.04.2022 vyjadrila svoj nesúhlas so späťvzatím žaloby a následne súhlas so späťvzatím žaloby udelila iba ústne v rámci prednesu na pojednávaní, ktoré sa v tomto spore konalo dňa 29.04.2022, a to po tom, čo súd doplnil svoje predbežné právne posúdenie veci. Nakoľko sporové konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrí medzi sporové konania s obligatórnym súhlasom žalovaného s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 2 CSP, má za to, že súd môže po späťvzatí žaloby sporové konanie zastaviť iba so súhlasom žalovaného, ktorý musí žalovaný výslovne a zrozumiteľne vyjadriť v podaní určenom súdu. Z uvedeného je potom zrejmé, že ona neudelila

súhlas so späťvzatím žaloby tak, ako to má na mysli Civilný sporový poriadok, a napriek tomu súd vydal uznesenie, ktorým konanie zastavil. Žalovaná má za to, že ide o závadný procesný postup súdu, ktorým sa jej ako strane sporu znemožnila realizácia jej procesných práv, priznaných v sporovom konaní za účelom obhájenia a ochrany jej práv a právom chránených záujmov. O vadu ide vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal strane sporu jej procesné práva, ktoré jej právny poriadok priznáva. O takúto vadu ide aj vtedy, ak súd zastaví konanie, hoci podmienky pre zastavenie konania neboli splnené.

4.3. Vzhľadom na uvedené má žalovaná za to, že napadnuté uznesenie je vydané predčasne a nie je vo výrokoch vecne správne, a preto navrhla, aby Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec Okresnému súdu Čadca na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a priznal žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, na základe odvolania žalovanej v rozsahu a z dôvodov daných ustanoveniami § 379, § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie a bez nariadenia pojednávania toto rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

7. Len na zdôraznenie správnosti uznesenia v napadnutej časti dopĺňa:

8. Pokiaľ žalovaná namietala, že udelenie súhlasu so späťvzatím žaloby je podaním podľa § 123 CSP a z hľadiska formy môže byť vyjadrené jedine písomne, t.j. v listinnej alebo elektronickej podobe s poukazom na ust. § 125 ods. 1 CSP, s týmto záverom sa možno stotožniť len za predpokladu, že by tento procesný úkon bol učený mimo priameho kontaktu s konajúcim súdom. Pri posúdení v odvolaní namietanej otázky odvolací súd upriamuje pozornosť odvolateľky na tú skutočnosť, že podanie je len jedným z možných procesných úkonov strany sporu, ktorým strana sporu realizuje svoje procesné práva, a to spravidla v čase, kedy nie je v priamom styku so súdom v rámci prebiehajúceho konania (pri predbežnom prejednaní sporu, prípadne na pojednávaní). Podanie je potrebné odlišovať od tzv. prednesov, ktoré strany sporu uskutočňujú pri ústnych pojednaniach. Podľa názoru odvolacieho súdu (aj pri právnej konštrukcii podaní predpokladanej Civilným sporovým poriadkom) určité procesné úkony strán, ktoré by inak mali/mohli byť realizované cestou podaní, môžu byť (za splnenia podmienky jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti) počas prebiehajúceho pojednávania formulované aj do zápisnice v rámci ich prednesov. Medzi uvedené možno prinajmenšom zaradiť najmä tie procesné úkony, ktoré vecnou nenáročnosťou, príp. rozsahom umožňujú súdu prípadne druhej strane sporu na tento úkon reagovať (napr. Civilný sporový poriadok výslovne aj pri rozhodnutí o prípustnosti zmeny žaloby preferuje, aby súd on nej „... rozhodol spravidla na pojednávaní, na ktorom bola navrhnutá...“). V posudzovanom prípade sa jednalo o udelenie súhlasu so späťvzatím žaloby, keď procesný úkon žalovanej obsahujúci tento súhlas by v prípade písomného podania nebol podaním vo veci samej, ale podaním, na ktoré Civilný sporový poriadok nekladie osobitné požiadavky ohľadne formy ako je to pri podaniach vo veci samej. Uvedený záver možno vyvodiť aj z čl. 3 ods. 2 druhá veta Základných princípov, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok, podľa ktorého „sa však nikto nemôže dovolávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1“. Vyslovený záver nachádza oporu aj v čl. 13 ods. 1 Základných princípov, podľa ktorého „Strany sporu konajú v styku so súdom osobne, ak zákon neustanovuje inak. Strany môžu konať aj prostredníctvom zástupcu; napriek zastúpeniu môže súd stranu sporu vyslychnuť, ak je to potrebné a možné.“ V danom prípade strana žalovanej za účasti jej právnej zástupkyne na pojednávaní jasne, určito a zrozumiteľne vyjadrila súhlas so späťvzatím žaloby, keď v odvolaní neboli zo strany žalovanej namietané žiadne skutočnosti spochybňujúce hodnovernosť tohto prejavu. Záver žalovanej o neudelení súhlasu so späťvzatím žaloby (z dôvodu jeho písomného neudelenia) potom neobstojí a nemožno ho vnímať inak ako neprípustne formálny a v konečnom dôsledku nerešpektujúci pôvodne prejavenu vôľu samotnej žalovanej. Práve naopak v prípade, ak by súd na takýto procesný úkon žalovanej neprihliadol a rozhodol by o neprípustnosti späťvzatia žaloby, by podľa názoru odvolacieho súdu zasiahol do práv strán sporu, keď by ich (v rozhodnom čase) de facto nútil zotrvať v prejednávanom spore, pričom následné rozhodnutie žalovanej, ktorá až po vydaní uznesenia o zastavení konania (opätovne) „prehodnotila“ svoj súhlas, nemožno považovať za relevantné.

9. Pokiaľ žalovaná namietala, že ona prvotne písomne neudelila súhlas so zastavením konania, keď práve naopak v písomnom podaní zo dňa 14.04.2022 vyjadrila svoj nesúhlas so späťvzatím žaloby, odvolací súd zastáva názor, že žalovaná bola oprávnená na rozdiel od žalobcu (ktorý nie je oprávnený zobrať svoj úkon späťvzatia žaloby následne po jeho vykonaní späť) zmeniť svoj názor na udelenie súhlasu so späťvzatím žaloby, a to až do rozhodnutia súdu o zastavení konania, príp. do rozhodnutia o nepripustení späťvzatia žaloby, keď oprávnený na dispozíciu s konaním ako dominus litis je výlučne žalobca. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na časové a vecné súvislosti udelenia súhlasu so späťvzatím žaloby, keď k tomuto došlo na pojednávaní súdu (bezprostredne nasledujúcim po späťvzatí žaloby) za prítomnosti obidvoch strán sporu a ich právnych zástupcov, po tom, ako súd prvej inštancie vyslovil doplnenie právneho posúdenia veci.

10. V intenciách vyššie uvedeného odvolací súd poukazuje na to, že k tomu, aby súd zastavil konanie sa vyžaduje súhlas žalovaného, ktorý bol v čase vydania uznesenia o zastavení konania daný. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne.

11. Krajský súd zároveň potvrdil aj výrok uznesenia súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania (výrok II.), keď v odvolaní neboli žalovanou namietané žiadne vady, ktoré by mali za následok jeho vecnú nesprávnosť.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Z obsahu spisového materiálu totiž vyplýva, že žalobcovi v odvolacom konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva ako trovy konania (majúce sa nahradiť) nevznikli. Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (odvolací súd), mohol rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom rozhodnej právnej úpravy by sa mohlo zdať, že tomu tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel postráda, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu (prvej preto, že ju na to neopravňuje pre ňu nepriaznivý, či ňou zavinený výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahradiť, alebo že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce nepriznanie náhrady). Prezentovaný právny názor vyplýva i z uznesení NS SR sp. zn. 6 Cdo 166/2016 zo dňa 26.10.2016 a sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)